

Publicerad 2005-09-19 10:15 av Nikanor

gömda som blinkade lampor ingen ser

zyprexa, zeldox och stesolid

bara att bygga upp sig själv i natten

tillvaro utan guldkantad yta

lika borta är världen som vi gömmer oss från

konstgjorda arketyper

meningslösheten som vi skriker efter en mening

tunnelseende i vida perspektiv

fast det är ju inte på riktigt

du sitter i din tron och lämnar mig svarslös

jag vet inte hur jag ska nå dig

det är männen mitt sätt att uttrycka mig som är fel?

du har också engång dansat på lina, men nu har du kommit rätt

aldrig har du varit som mig

du blundar för att jag är geni

jag tror på det stora

du är det lilla

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nikanor med Poeter.se id #3821 innehar upphovsrätten